

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 13 april 2025 om 18:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *prop. R.P. Hoogenboom*

Zingen: Psalm 30 (Oude Berijming)

2 Mijn God, Gij *hebt mij, op mijn* klacht,
Genezen, en mijn *smart* verzacht!
Gij hebt mijn *ziel, door angst* beroerd,
Als *uit het graf* weer opgevoerd.
Gij hebt het *leven mij* geschonken;
Ik ben niet *in den kuil* gezonken.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 130 (Oude Berijming)

1 Uit *diepten van* ellenden
Roep *ik, met mond en hart,*
Tot *U, die heil kunt* zenden;
O *HEER, aanschouw* mijn smart;
Wil naar mijn *smeekstem* horen;
Merk op mijn *jammerklacht;*
Verleen mij *gunstig'* oren,
Daar '*k in mijn* druk versmacht.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 2 (Oude Berijming)

4 En *Ik, die Vorst, met zoveel* macht bedeed,
Zal Gods *besluit aan 't wereldrond* doen horen.
Hij *sprak tot Mij: "k Heb heden U* geteeld;
Gij *zijt Mijn Zoon, Gij zijt Mijn* eengebooren;
Zeg *vrij Uw eis; Ik zal Uw* macht verhogen,
Opdat Uw Naam *alom ontzaglijk* zij;
Het *heidendom ligg' voor Uw* stoel gebogen,
En '*t eind der aard erkenn' Uw* heerschappij.'

3 Ik *blijf den HEER* verwachten;
Mijn *ziel wacht* ongestoord;
Ik *hoop, in al mijn* klachten,
Op *Zijn onfeilbaar* woord;
Mijn *ziel, vol angst en* zorgen,
Wacht *sterker op den* HEER,
Dan *wachters op den* morgen;
Den *morgen, ach, wanneer?*

7 Welzalig *zij, die, naar Zijn* reine leer,
In *Hem hun heil, hun* hoogst geluk beschouwen.
Die *Sions Vorst erkennen* voor hun HEER;
Welzalig *zij, die vast op Hem* betrouwen.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Mattheüs 27 vers 33 - 54

Golgotha

³³ En gekomen bij de plaats die Golgotha genoemd wordt, wat Schedelplaats betekent,

³⁴ gaven zij Hem wijn vermengd met gal te drinken; maar toen Hij die geproefd had, wilde Hij niet drinken.

³⁵ Nadat zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij Zijn kleren door het lot te werpen, opdat vervuld zou worden wat gezegd is door de profeet: Ze hebben Mijn kleren onder elkaar verdeeld en om Mijn kleding hebben ze het lot geworpen.

³⁶ En zij gingen zitten om Hem daar te bewaken.

³⁷ En zij brachten boven Zijn hoofd een opschrift aan met de beschuldiging tegen Hem: DIT IS JEZUS, DE KONING VAN DE JODEN.

³⁸ Toen werden met Hem twee misdadigers gekruisigd, een aan *Zijn* rechter-, en een aan *Zijn* linkerzijde.

³⁹ En de voorbijgangers lasterden Hem, schudden hun hoofd,

⁴⁰ en zeiden: U Die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelf. Als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af!

⁴¹ En evenzo spotten ook de overpriesters, samen met de schriftgeleerden en de oudsten en de Farizeeën, en zij zeiden:

⁴² Anderen heeft Hij verlost, Zichzelf kan Hij niet verlossen. Als Hij de Koning van Israël is, laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen Hem geloven.

⁴³ Hij heeft op God vertrouwd; laat Die Hem nu verlossen als Hij Hem welgezind is, want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon.

⁴⁴ Hetzelfde verweten Hem ook de misdadigers die met Hem gekruisigd waren.

⁴⁵ En vanaf het zesde uur kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe.

⁴⁶ Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?

⁴⁷ Sommigen van hen die daar stonden, zeiden, toen zij *dit* hoorden: Hij roept Elia.

⁴⁸ En meteen snelde een van hen toe, nam een spons, doordrenkte *die* met zure wijn, stak hem op een rietstok en gaf Hem te drinken.

⁴⁹ Maar de anderen zeiden: Houd op, laten wij zien of Elia komt om Hem te verlossen.

⁵⁰ Jezus riep nogmaals met luide stem en gaf de geest.

⁵¹ En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden;

⁵² ook werden de graven geopend en veel lichamen van heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt;

⁵³ en na Zijn opwekking gingen zij uit de graven, kwamen in de heilige stad en zijn aan velen verschenen.

⁵⁴ En toen de hoofdman over honderd en zij die met hem Jezus bewaakten, de aardbeving zagen en de dingen die gebeurden, werden zij erg bevreesd en zeiden: Werkelijk, Dit was Gods Zoon!

Zingen: Psalm 22 (Oude Berijming)

1 Mijn God, mijn *God*, *waarom* verlaat Gij mij,
En *redt mij* niet, *terwijl ik* zwoeg en strij',
En *brullend klaag in d' angsten* die ik lij'?
Dus *fel* geslagen?
't Zij *ik*, mijn God, bij *dag moog'* bitter klagen.
Gij *antwoordt* niet;
't Zij *ik des nachts moog'* kermen.
Ik *heb geen rust*, ook *vind ik geen ontfermen*,
In mijn verdriet.

Schriftlezing: Psalmen 22 vers 1 - 32

Gebed in aanvechting

¹ Een psalm van David, voor de koorleider, op 'De hinde van de dageraad'.

² Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten,
bent U ver van mijn verlossing, *van* de woorden van mijn jammerklacht?

³ Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet,
en 's nachts, maar ik vind geen stilte.

⁴ Maar U bent heilig,
U troont *op* de lofzangen van Israël.

⁵ Op U hebben onze vaders vertrouwd,
zij hebben vertrouwd en U hebt hen bevrijd.

⁶ Tot U hebben zij geroepen en zij zijn gered,
op U hebben zij vertrouwd en zij zijn niet beschaamd.

⁷ Maar ik ben een worm en geen man,
een smaad van mensen en veracht door het volk.

⁸ Allen die mij zien, bespotten mij;
zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd *en zeggen*:

⁹ Hij heeft *zijn zaak* op de HEERE gewenteld – laat Die hem bevrijden!
Laat Die hem redden, als Hij hem genegen is.

¹⁰ U bent het toch Die mij uit de buik hebt getrokken,
Die mij vertrouwen gaf, toen ik aan mijn moeders borst lag.

¹¹ Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af,
vanaf de moederschoot bent U mijn God.

¹² Blijf *dan* niet ver van mij, want de nood is nabij;
er is immers geen helper.

¹³ Vele stieren hebben mij omringd,
sterke stieren van Basan hebben mij omsingeld.

¹⁴ Zij hebben hun muil tegen mij opengesperd
als een verscheurende en brullende leeuw.

¹⁵ Als water ben ik uitgestort,
ontwricht zijn al mijn beenderen;
mijn hart is als was,
het is gesmolten diep in mijn binnenste.

¹⁶ Mijn kracht is verdroogd als een potscherf,
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte;
U legt mij in het stof van de dood.

¹⁷ Want honden hebben mij omsingeld,
een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven;
zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord.

¹⁸ Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen;
en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij.

¹⁹ Zij verdelen mijn kleding onder elkaar
en werpen het lot om mijn gewaad.

²⁰ Maar U, HEERE, blijf niet ver weg;
mijn sterkte, kom mij spoedig te hulp.

²¹ Red mijn ziel van het zwaard,
mijn eenzame *ziel* van het geweld van de hond.

²² Verlos mij uit de muil van de leeuw
en van de hoorns van de wilde ossen.
Ja, U hebt mij verhoord.

²³ Ik zal Uw Naam mijn broeders vertellen,
in het midden van de gemeente zal ik U loven.

²⁴ U die de HEERE vreest, loof Hem;
alle nakomelingen van Jakob, vereer Hem;
wees bevreesd voor Hem, alle nakomelingen van Israël.

²⁵ Want Hij heeft de ellendige in zijn ellende
niet veracht en niet verafschuwde;
Hij heeft Zijn aangezicht niet voor hem verborgen,
maar Hij heeft gehoord, toen hij tot Hem riep.

²⁶ Van U zal mijn lof zijn in een grote gemeente,
mijn geloften zal ik nakomen in bijzijn van wie Hem vrezen.

²⁷ De zachtmoedigen zullen eten en verzadigd worden;
wie de HEERE zoeken, zullen Hem loven.
Uw hart zal voor eeuwig leven.

²⁸ Alle einden der aarde
zullen eraan denken en zich tot de HEERE bekeren:

alle geslachten van de heidenvolken
zullen zich voor Uw aangezicht neerbuigen.

²⁹ Want het koningschap is van de HEERE,
Hij heerst over de heidenvolken.

³⁰ Alle groten der aarde
zullen eten en zich neerbuigen.
Allen die in het stof neerdalen
en hun ziel niet in het leven kunnen behouden,
zullen voor Zijn aangezicht neerbukken.

³¹ Het nageslacht zal Hem dienen,
en aan de Heere toegeschreven worden tot in generaties.

³² Zij zullen komen en Zijn gerechtigheid verkondigen
aan het volk dat geboren zal worden,
want Hij heeft het gedaan.

Zingen: Weerklank 140 (Liederen bij het kerkelijk jaar)

1 Als ik in gedachten sta
bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor zijn oog aan 't kruishout brak,

5 Hoor ik, hoe Hij klaagde, dat
Hem zijn God verlaten had,
'k weet dan: ik ben nooit alleen;
God is altijd om mij heen.

6 Hoor ik, hoe Hij riep: 'Mij dorst!'
dan roep ik: 'O Levensvorst,
U nam zelf de bittre dronk,
die aan ons verzoening schonk!'

7 Op zijn kreet: 'Het is volbracht!'
antwoordt mijn aanbidding zacht:
'Jezus, ook voor mij verwierf
U verlossing, toen U stierf.'

8 Hoor ik, hoe het laatst van al
Hij zijn geest aan God beval,
dan weet ik mijn geest en lot
in de handen van mijn God.

Prediking

Zingen: Psalm 22 (Weerklank)

10 Gij hebt *gehoord*, *geantwoord* op uw tijd.
Geprezen zij uw *naam*, die ik belijd.
Temidden van uw volk roep ik verblijd:
Groot is de HERE!
U die God vreest, wil Hem *eerbiedig* eren.
Laat zang en spel, o *Jakobs zaad*, Hem prijzen,
het *kroost van Israël* Hem *dank bewijzen*:
God deed ons wel.

13 Dan wordt *erkend de grootheid* van de HEER.
De hele aarde keert dan tot Hem weer.
En alle volken knielen voor Hem neer
met *eerbewijzen*.
Zij zullen God als HEER der volken prijzen.
Gods koninkrijk zal dan in glans verschijnen.
Uit alle volken brengen Hem de zijnen
hun huldeblijk.

14 Dan knielen *alle rijken* voor de HEER.
Wie *daalt in 't stof*, buigt *zich ook* voor Hem neer
en *wie zichzelf in leven* toch niet meer
heeft *kunnen* houden.
Het *nakroost* dient Hem, *daar zij Hem* vertrouwden.
Hun *nageslacht* zal *men zijn trouw* vermelden,
die *nog geboren worden 't werk* vertellen
dat Hij volbracht.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 118 (Oude Berijming)

11 De *steen, dien door de tempelbouwers*
Verachtlijk was een plaats ontzegd,
Is, tot verbazing der beschouwers,
Van God ten hoofd des hoeks gelegd.
Dit *werk is* door Gods *alvermogen*,
Door 's *HEEREN hand* alleen geschied;
Het *is een wonder in onz' ogen*:
Wij *zien het, maar doorgronden 't niet*.

14 Gij *zijt mijn God, U zal ik* loven,
Verhogen Uwe majesteit.
Mijn *God, niets gaat Uw roem te* boven;
U *prijz' ik tot in eeuwigheid*.
Laat *ieder 's HEEREN goedheid* loven,
Want *goed is d' Oppermajesteit*:
Zijn *goedheid gaat het al te* boven;
Zijn *goedheid duurt in eeuwigheid*!

Zegen